

Arrest

nr. 140 385 van 5 maart 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1) X
 2) X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 6 mei 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 2 april 2013 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Mr. R. VAN DE SIJPE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Mr. M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Aan de verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoekers.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werpt ambtshalve een exceptie van onontvankelijkheid op wegens een gebrek aan belang.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037). Dit belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvS 14 november 1997, nr. 69.601; RvS 16 maart 1994, nr. 46.528).

Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekers gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekers bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

2.2. Uit een aanvulling van het administratief dossier blijkt dat verzoekers op 11 december 2013 vrijwillig vertrokken zijn naar hun land van herkomst.

2.3. Artikel 9bis van de vreemdelingenwet voorziet een procedure waarbij enkel de in België verblijvende vreemdeling een machtiging tot verblijf omwille van humanitaire redenen kan aanvragen. De Raad dient op te merken dat het belang van verzoekers bij hun aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet erin bestaat hun verblijf in het Rijk een legaal karakter te verlenen (cf. RvS 25 mei 2005, nr. 144.961). Verzoekers bevinden zich niet in dit geval, aangezien uit het administratief dossier blijkt dat zij niet langer op het Belgische grondgebied verblijven maar dit vrijwillig hebben verlaten in het kader van een terugkeer naar hun land van herkomst.

Een aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend wordt op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet veronderstelt het bestaan van buitengewone omstandigheden die verhinderen dat de aanvraag om machtiging tot verblijf wordt ingediend bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor hun verblijfplaats of hun plaats van oponthoud in het buitenland. Wanneer de verzoekers zich, na het indienen van zulke aanvraag, niet meer op het Belgische grondgebied bevinden, quod in casu, maar vrijwillig het Belgische grondgebied verlaten, zijn er per definitie geen buitengewone omstandigheden meer aanwezig die verhinderen dat de verblijfsaanvraag wordt ingediend bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor hun verblijfplaats of hun plaats van oponthoud in het buitenland (cf. RvS 13 maart 2009, nr. 180.989). Zij kunnen zich dus niet langer meer beroepen op de voormelde verblijfsprocedure voorzien in artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Gevraagd naar het bestaan van een actueel belang, verklaart de raadsman van verzoekende partij ter terechtzitting zich op dit punt te willen gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cfr. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), quod non in casu.

De Raad dient te concluderen dat verzoeker derhalve thans het wettelijk vereiste actueel belang ontbeert bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Het beroep is derhalve onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend vijftien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M. MAES